

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **G. B.**
zastoupen JUDr. Veronikou Mašlonkovou, advokátkou advokátní
kanceláře se sídlem v Hradci Králové, U Soudu 327/5

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2017, čj. OAM-1044/ZA-ZA11-K01-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný vydal dne 13. 1. 2017 rozhodnutí, kterým vyslovil nepřípustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
2. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost o udělení mezinárodní ochrany je u žalobce již druhou v pořadí, dne 18.

6. 2015 byla podána žádost první, dne 4. 8. 2015 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, proti němu směřovala žalobcová žaloba, o níž zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 22. 9. 2016, kdy pod sp. zn. 29 Az 28/2015 žalobu zamítl. O kasační stížnosti pak rozhodoval Nejvyšší správní soud v Brně dne 2. 11. 2016, tuto pod sp. zn. 7 Azs 233/2016 odmítl pro nepřijatelnost.

3. Žalovaný uvedl, že provedl srovnání žalobcem uvedených důvodů s jeho dřívějším tvrzením, dospěl k závěru, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti i neochoty se do Moldavské republiky opětovně vrátit, tedy špatnou politickou situaci v zemi a potíže obyvatelstva ekonomického charakteru. Jím uváděné tvrzení a odkaz na moldavské lékaře ruské národnosti, jejichž případného postupu se obává, nejsou dle přesvědčení žalovaného novum ve smyslu zákona o azylu, zdravotní obtíže uváděl žalobce již v minulé žádosti, uváděné obavy mohl zcela jistě uvést již dříve.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobce podal blanketní žalobu, v jejím doplnění pak, zastoupen soudem ustanovenou zástupkyní z řad advokátů, uvedl, že v r. 2008 do České republiky přicestoval naposledy, žil zde již od r. 2004. V době předchozí tak neměl o současné situaci ve zdravotnictví v Moldávii informace, tyto získal, až když řešil svůj akutně zhoršený zdravotní stav. Dne 14. 3. 2017 má žalobce nastoupit do FN v Hradci Králové na operaci oka. Žalovaný si je vědom, že žalobce uvedl v žádosti nové skutečnosti, avšak bez dalšího konstatuje, že o těchto musel žalobce vědět, tedy, vlastním zaviněním je neuplatnil a nelze k nim přihlížet. Žalobce se zde pohyboval určitou dobu bezprizorně, neměl přístup i internetu a jiným sdělovacím prostředkům z Moldavska a přesnou situaci ve zdravotnictví tak nemohl znát. Svoji novou žádost žalobce považuje za přípustnou. Odkazuje na svůj zdravotní stav, v ČR žije nepřetržitě již 9 let, v Moldavsku nemá žádné zázemí, byl by tam vystaven chudobě a ohrožení své existence, jistě splňuje podmínky doplňkové ochrany. Navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.
5. V replice na vyjádření žalovaného pak žalobce dne 29. 3. 2017 sdělil soudu, že zdravotnictví v Moldavsku je dle zpráv na špatné úrovni, značná část obyvatelstva není zdravotně pojištěna, jsou vyžadovány neformální platby a poplatky. Je velmi vysoká míra spoluúčasti, lékařské vybavení je na nižší úrovni než v ČR. Žalobce nevidí na oko, podrobil se operaci kýly a má i další zdravotní obtíže, po případném návratu by neměl žádnou lékařskou péči. V Moldavské republice je zdravotní péče na úrovni rozvojových zemí, je podporována charitami. Žalobce je po operaci oka, je nutná pooperační péče a péče následná, pociťuje bolesti, má tak závažné zdravotní důvody pro další setrvání na zdejším území v rámci doplňkové ochrany.

III. Vyjádření žalovaného

6. Dne 21. 2. 2017 podal žalovaný písemné vyjádření ve věci, uvedl, že k námitce žalobce o jeho zdravotním stavu lze vyhodnotit z jeho prvé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že na zdravotní stav poukazoval, existenci a míru obtíží vyhodnotil nejen správní orgán, ale i krajský soud a následně Nejvyšší správní soud. O mezinárodní ochranu žalobce žádal až poté, co byl kvůli nelegálnímu pobytu v ČR ohrožen správním vyhoštěním. Žalovaný je přesvědčen, že jeho právní kvalifikace je oprávněná, před vydáním rozhodnutí si opatřil aktuální informace z nezávislých zdrojů, včetně Světové zdravotnické organizace (WHO) – Průzkum zdravotního systému Moldavské republiky,

tyto nesvědčí ve prospěch žalobcových tvrzení. Žalobce tvrzené zhoršení zdravotního stavu nijak nedoložil, potřebu operace oka uvedl již v rámci předešlého řízení a tato byla řádně pravomocně vyhodnocena jak správním orgánem, tak následně soudy.

7. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nesporně doloženo, že ekonomické důvody či málo rozvinutý sociální systém nejsou samy o sobě dostatečným důvodem pro udělení azylu ani doplňkové ochrany – zde odkaz na mnohá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Žalovaný připomíná rozhodnutí NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008, které formulovalo tzv. třístupňový test pro zhodnocení existence vážné újmy a též připomíná, že § 14a odst. 2 vymezuje důvody pro možné udělení doplňkové ochrany taxativním výčtem, tyto důvody nemůže sám měnit. Žalovaný je přesvědčen o správnosti svých závěrů v dané věci a navrhuje zamítnutí žaloby jak nedůvodné.

IV. Hodnocení věci krajským soudem

8. Ze správního spisu plyne, že současnou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal 14. 12. 2016, uvedl, že je státním příslušníkem Moldavska, v r. 2016 získal rumunské občanství, certifikát poslal sestře do Moldavska, aby mu vyřídila rumunské doklady, zde by po něm chtěli platné povolení k pobytu v ČR, doklady o žádosti o mezinárodní ochranu nestačily. Neměl u sebe ani cestovní pas. Je pravoslavného vyznání, bez politické příslušnosti. Je rozvedený, dcera, které je asi 10 let, žije v Moldavsku. Od r. 2004 žije zde, do r. 2008 se asi třikrát vrátil do Moldávie. Léčí se s levým okem, potřebuje operaci, minulý týden prodělal operaci břišní kýly, byl zdravotně pojištěn v rámci minulého řízení o mezinárodní ochraně. K uplatněné žádosti sdělil jako důvod špatnou politiku v Moldavsku, Rusko tam vše diriguje, půlka lidí chce Rusy, půlka chce do EU. Lidé nemají práci, peníze, doktoři jsou tam ruští, a kdyby tam musel na operaci s moldavským občanstvím, nechce se tam vrátit.
9. Ve spise je přítomno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, jsou zde přítomny aktuální podklady, s nimiž žalovaný žalobce seznámil dne 10. 1. 2017, kdy uvedl, že nechce nic k věci doplnit, ani navrhnout.
10. Krajský soud konstatuje, že o žádosti žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě rozhodl kladně dne 10. 2. 2017, právě s ohledem na nutnost podstoupení operačního zákroku na oku. Od uvedené doby již uplynula jistě dostatečná doba pro rekonvalescenci žalobce.
11. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu posledního správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., a to se souhlasem účastníků řízení.
12. Soud konstatuje, že **zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, upravuje v ust. § 10a odst. 1 písm. e)** situaci, kdy žadatel podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou, v návaznosti na ust. § 11a odst. 1. Zde se uvádí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím

pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újmy podle § 14a). **Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu** upravuje zastavení řízení v případě nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

13. Po přezkoumání věci je naprosto patrné, že druhá žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je účelová, uvedl v ní totožná tvrzení, která však již byla meritorně vypořádána jak prvním rozhodnutím ve věci, které učinil správní orgán, tak posléze krajským soudem i Nejvyšším správním soudem v Brně. Žalobce neuvedl žádná podstatnější nová tvrzení, která by mohla být zvažována v novém správním řízení věcně, naopak, účelovost jeho druhé žádosti je patrná. Krajský soud, jak uvádí v bodě 10., rozhodl o přiznání odkladného účinku žaloby, neboť žaloba byla podána před tím, než měla proběhnout naplánovaná operace oka. Žádné další vážné zdravotní problémy žalobce nemá a jak správní orgán uvádí, žádost o udělení mezinárodní ochrany není prostředkem pro legalizaci pobytu na zdejší území, naopak, zákon o azylu upravuje taxativně vážné životní situace žadatele, jemuž lze poskytnout azyl či doplňkovou ochranu. Žádný takový důvod však žalobce netvrdil. Uvedl pouze, že prostřednictvím své sestry hodlá vyřídit rumunské doklady, což však zcela jistě není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v České republice.
14. Protože soud neshledal žalobní námitky jakkoliv důvodné, postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

15. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, žádné náklady řízení nevyčísлил, odměna soudem ustanovené zástupkyně je přiznána samostatným usnesením. Ve věci úspěšná strana žalovaného správního orgánu rovněž náhradu nákladů řízení nežádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. května 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.